OBSERVAŢII ASUPRA PREDĂRII LIMBII RUSE ÎN ŞCOLILE MEDII ŞI SUPERIOARE

DE

L. NICULESCU

Limba rusă este limba primei ţări socialiste, care construieşte comunismul şi care merge în fruntea popoarelor din toată lumea în lupta pentru pace, libertate, democraţie.

Limba rusă este limba celei mai înaintate culturi, este limba în care sînt scrise genialele lucrări ale lui V. I. Lenin şi I. V. Stalin.

Lucrările ştiinţifice şi literare de importanţă mondială sînt scrise în limba rusă. Cunoscînd limba rusă, avem posibilitatea să ne însuşim bogata experienţă istorică a construirii socialismului în Uniunea Sovietică şi cele mai înaintate metode de muncă din toate domeniile de activitate, pe care le folosesc astăzi oamenii sovietici în construirea comunismului.

Cunoaşterea limbii ruse ajută oamenii muncii din ţara noastră să-şi ridice nivelul lor ideologic, politic, cultural şi profesional. Îndeplinirea primului nostru plan cincinal, industrializarea ţării, revoluţia noastră culturală necesită în orice clipă cunoaşterea cît mai largă a experienţei oamenilor sovietici, a realizărilor lor în toate domeniile vieţii. Cu cît îmbogăţirea noastră cu ştiinţa şi cultura sovietică este mai mare, cu atît şi mersul nostru pe drumul progresului este mai uşor şi mai sigur.

Studiind limba rusă, nu trebuie să ne limităm numai la citirea şi scrierea limbii, ci să căpătăm posibilitatea să vorbim cu oamenii sovietici şi să fim înţeleşi, să înţelegem o transmisiune radiofonică în limba rusă, un film sovietic ş.a.

În vederea atingerii acestor scopuri, limba rusă a fost introdusă în şcolile de toate gradele, începînd din clasa a IV-a elementară, odată cu reforma învăţămîntului din 1948. Pînă în 1950 însă învăţămîntul limbii ruse în şcolile noastre, ca şi studiul limbii materne şi al celorlalte limbi, a fost lipsit de o călăuză sigură. Această călăuză a fost oferită lingviştilor şi profesorilor de limbă de lucrările

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, lucrări care au constituit baza teoretică necesară pentru restructurarea predării limbii ruse. Interesul pentru problemele de limbă, provocat de lucrările lui I. V. Stalin, a făcut ca de atunci încoace învățămîntul limbii ruse să fie continuu îmbunătățit.

Ministerul Învățămîntului a desfășurat o muncă intensă pentru lichidarea greșelilor făcute în predarea limbii ruse. În acest scop s-a organizat în primul rînd studierea temeinică de către profesorii de limba rusă a lucrărilor de lingvistică ale lui I. V. Stalin, studiu făcut pe școli și în cercurile pedagogice, cu lecții și seminarii ajutate de numeroasele articole publicate în presă.

Restructurarea predării limbii ruse a cerut restructurarea programelor școlare, în sensul măririi numărului de ore acordate acestui obiect la fiecare clasă, și editarea de manuale noi, traduse și în limba maternă a minorităților naționale. În afara manualelor, care constituie materialul didactic de bază, M.I. editează pentru școlile medii material suplimentar lexical și gramatical; de assemenea s-au luat măsuri de difuzare a unor norme de apreciere a cunoștințelor elevilor la limba rusă și a unei serii de articole metodice din experiența profesorilor de limba rusă din U.R.S.S.

M.I., urmărind același scop al îmbunătățirii predării limbii ruse în institutele de învățămînt superior, a înființat Biroul de predare a limbii ruse, care se ocupă cu probleme de organizare, îndrumare și control ale învățămîntului la catedrele de limba rusă, literatura rusă și sovietică.

Începînd din anul universitar trecut, M.I. a elaborat pentru școlile superioare programe de curs pe baza programelor sovietice, fiind consultate în acest scop comisii de specialiști. Aceste programe cuprind atît cursurile teoretice expozitive, cît și cele practice. Pentru bunul mers al învățămîntului de limba rusă au fost înființate catedre în locul vechilor colective, fiind numiți șefi de catedră profesori cu un nivel corespunzător.

În ce privește munca de formare a cadrelor didactice necesare, M.I. a îmbunătățit procesul de predare de la Institutul pedagogic «Maxim Gorki» din București, revizuind programa de studiu la limba rusă pe baza programei școlilor superioare sovietice. În scopul creșterii numărului de specialiști în limba rusă a fost înființată o secție de limbă rusă și la Facultatea de filologie a Universității «C. I. Parhon» din București.

Pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor de limba rusă din țară, M.I. a apelat la ajutorul Guvernului Sovietic, obținînd trimiterea specialiștilor necesari. Cu ajutorul acestor specialiști au fost organizate la Institutul «Maxim Gorki» cursuri ținute de metodicieni și lingviști sovietici.

Dar pe lîngă formarea de viitoare cadre, M.I. a oferit și cadrelor utilizate astăzi posibilitatea să-și ridice nivelul profesional, prin înscrierea la Institutul pedagogic «Maxim Gorki» în secția «scutiți de frecvență». În același scop al creșterii profesionale a cadrelor existente, M.I. a înființat aspirantura cu termen redus, la care s-au înscris și unele cadre de limba rusă.

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

Nu trebuie uitat faptul că problema cadrelor este de cea mai mare importanță la școlile de toate gradele, cadrele didactice bine pregătite din punct de vedere ideologic și profesional constituind condiția de bază pentru îmbunătățirea predării limbii ruse. În această privință există încă serioase lipsuri la școlile elementare (clasele a IV-a și a VII-a) și la școlile medii tehnice și profesionale.

În învățămîntul elementar se mai întîlnesc numeroși profesori de limba rusă necalificați, cu cunoștințe foarte reduse și cu metode de predare necorespunzătoare. Se știe însă că studiul limbii ruse se bazează îndeosebi pe cunoștințele dobîndite de elevi în clasa a IV-a elementară. De pregătirea pe care o capătă elevii în clasa a IV-a la limba rusă depinde succesul învățăturii viitoare, interesul elevilor pentru limba rusă în clasele următoare. De aceea, tocmai aici trebuie îndreptate cadre bine pregătite, iar învățătorii care predau limba rusă în clasa a IV-a, fără să cunoască suficient limba, trebuie ajutați spre a-și ridica nivelul profesional.

Tot astfel trebuie acordată o mai mare atenție profesorilor de limba rusă încadrați la școlile profesionale și medii tehnice, care sînt în mare parte cadre necalificate, cu o slabă pregătire profesională. Acești profesori nu sînt controlați de organele de resort, nu sînt organizați în cercuri pedagogice și nici nu participă la cursurile de perfecționare I.C.D., încît rezultatul slabei pregătiri a elevilor din aceste școli se resimte în învățămîntul superior și în munca lor profesională.

În anul școlar 1952/1953, studiul limbii ruse a progresat mult în școlile de toate gradele din întreaga țară. Acest progres a fost evident la examenele de sfîrșit de an, la care s'a putut constata munca profesorilor și interesul și seriozitatea pentru învățarea limbii ruse din partea elevilor.

În majoritatea școlilor elementare și medii, elevii cunosc astăzi terminologia gramaticală în limba rusă și expun în această limbă regulile gramaticale; ei citesc curent și pot răspunde la întrebările puse în legătură cu textul citit. De asemenea elevii fac bine analiza morfologică și sintactică a unui text în limita programei lor. Asemenea exemple îmbucurătoare s-au constatat în desfășurarea examenelor, de exemplu la București, la Liceul de băieți nr. 8, clasa a XI-a; Liceul de băieți nr. 9, clasa a XI-a C; Liceul clasic mixt, clasa a X-a; Liceul nr. 1 băieți, clasa a XI-a B; Școala elementară nr. 39 fete, clasa a V-a; Școala elementară nr. 20 fete, clasa a V-a.

În unele școli rezultatele sînt însă mai slabe. Elevii nu înțeleg cele scrise în bilet și anexă. Citesc greșit, unii chiar aproape silabisind, cu greșeli de accentuare și pronunțare. Nu înțeleg întrebările cele mai simple puse de profesor în limba rusă. Răspunsurile la gramatică sînt date în romînește și întrebările profesorului sînt puse tot în limba romînă, ca de exemplu la Liceul nr. 1 băieți, clasa a XI-a; Școala elementară nr. 27 fete, clasa a VI-a.

Dar chiar la școlile care au obținut rezultate mai bune, scopul predării limbii ruse n-a fost pe deplin atins, deoarece nu s-a făcut legătura necesară între teorie

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

şi practică în învăţarea limbii ruse. Una din lipsurile generale cele mai mari a fost neglijarea pronunţării corecte a limbii ruse şi a dezvoltării deprinderilor ortografice la elevi.

În institutele de învăţămînt superior, examenele au dat rezultate mulţumitoare, în unele locuri chiar bune, studenţii dovedind seriozitate şi preocupare în studiul limbii ruse. S'a constatat cu acest prilej că studenţii din anul al IV-lea pot traduce cu ajutorul dicţionarului texte uşoare de specialitate şi pot folosi material sovietic în limba rusă la lucrările pentru Examenul de Stat.

Cu toate acestea există şi aici lipsuri. Astfel, dacă în ceea ce priveşte vorbirea pe teme în prealabil studiate rezultatele sînt relativ bune, vorbirea liberă cu subiecte din viaţa de toate zilele este încă foarte dificilă şi puţin dezvoltată, studenţii aplicînd greu în practică regulile învăţate teoretic.

Se constată tendinţa de teoretizare excesivă a gramaticii în dauna dezvoltării vorbirii, gramatica fiind luată ca un scop în sine şi nu ca un mijloc de exprimare corectă a gîndirii sau ajutor pentru înţelegerea şi traducerea textului. Exemplele folosite pentru ilustrarea regulilor gramaticale nu sînt totdeauna bine alese, avînd cuvinte necunoscute sau rupte de textele parcurse; în asemenea cazuri legătura între lectură şi predarea gramaticii practice este inexistentă. Regulile ortoepice ale limbii ruse nu sînt respectate nici aici.

★

În lumina lucrărilor de lingvistică ale lui I. V. Stalin, în faţa profesorilor de limba rusă stau următoarele sarcini:

1) să-i facă pe elevi să-şi asimileze progresiv fondul principal de cuvinte al limbii ruse;

2) să-i facă să cunoască structura gramaticală a limbii ruse;

3) să dirijeze asimilarea corectă de către elevi a pronunţării sunetelor limbii ruse şi a accentuării cuvintelor.

Să analizăm pe rînd sarcinile indicate mai sus.

Însuşirea progresivă de către elevi a fondului principal de cuvinte al limbii ruse cere ca lexicul predat să fie introdus în mod sistematic: cuvintele noi nu trebuie să întreacă numărul de 12—15 de fiecare lecţie şi să fie încadrate într'o temă anumită. Avînd în vedere că manualele actuale au această lipsă de a nu dirija creşterea progresivă şi tematică a lexicului însuşit de elevi, profesorii trebuie să urmărească în cursul studiului cu elevii această dozare a cuvintelor noi, a căror asimilare şi fixare în memoria elevilor trebuie obţinută prin folosirea lor în exerciţii la lecţiile de gramatică. Elevii trebuie obişnuiţi să-şi întocmească liste de cuvinte (vocabulare) din textul citit. Cuvintele din fiecare lecţie trebuie repetate de cîteva ori în exerciţiile gramaticale, ceea ce face ca vocabularul textelor date în manualele existente să fie activ folosit şi însuşit de elevi.

Predarea gramaticii trebuie îndreptată în direcţia deprinderii elevilor de a aplica în practica vorbirii cunoştinţele teoretice însuşite. Elevii cunosc regulile

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

gramaticale care îi ajută să înțeleagă legătura dintre cuvinte, recunosc formele gramaticale, dar nu pot aplica cunoștințele teoretice din domeniul gramaticii în practică, în viu grai. În majoritatea cazurilor elevii folosesc cuvintele în forma tip (de exemplu nominativul la substantive), adică neținînd seama de cazul substantivelor și de timpul verbelor, ceea ce duce la neînțelegerea sensului vorbirii. Profesorii școlilor medii pot constata ușor din practica avută că dificultățile de aplicare a teoriei în practică se datoresc faptului că în manuale unele lecții conțin un număr exagerat de cuvinte și exerciții legate de un lexic deseori necunoscut.

În ceea ce privește problema pronunțării corecte a sunetelor limbii ruse, trebuie subliniat că numai obișnuindu-se să pronunțe corect rușește elevii vor învăța să înțeleagă limba rusă și vor fi înțeleși la rîndul lor de alții. Toate particularitățile de pronunțare prin care limba rusă se deosebește de limba maternă a elevului trebuie explicate cu multă atenție, și aplicarea acestor cunoștințe în practică trebuie urmărită cu răbdare în tot cursul studierii limbii ruse în școală. Avînd în vedere că accentul în limba rusă este mobil, profesorul trebuie să indice elevilor locul accentului în cuvintele noi ca să evite o pronunțare incorectă.

În această privință este necesar ca fiecare elev să fie în stare să îndrepte greșeala făcută de colegul lui, iar acel care a greșit să fie în stare să vadă în ce constă această greșeală.

În cei trei ani care au trecut dela publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la problemele lingvisticii, s'au conturat clar căile de restructurare a predării limbii ruse în școală pe baza învățăturii despre limbă a lui I. V. Stalin.

Profesorii au căutat să pună la baza cursului de limba rusă studiul conștient și temeinic al bazelor gramaticii, organizînd studiul limbii ruse în așa fel încît o mare parte a timpului în cadrul lecției să fie rezervată executării individuale de către elevi, sub conducerea profesorului, a diferitelor exerciții orale și scrise din domeniul gramaticii, ortografiei și punctuației.

Conținutul exercițiilor a devenit mai corespunzător din punct de vedere ideologic și mai strîns legat de gramatică și ortografie. A crescut considerabil rolul analizei gramaticale, ea fiind folosită în procesul studierii foneticii, morfologiei, sintaxei, ortografiei, punctuației și în recapitularea cunoștințelor elevilor la limba rusă.

Punînd în centrul atenției lor studiul gramaticii limbii ruse, mulți profesori au depus în același timp o muncă intensă în dezvoltarea deprinderii unei citiri corecte și expresive și în dezvoltarea vorbirii.

Totuși mai sînt mulți profesori care rămîn pe poziții greșite în ceea ce privește metoda predării. De exemplu unii profesori nu delimitează lecțiile de citire de lecțiile de gramatică și fac în aceeași oră și lectură și gramatică. Alții folosesc exclusiv metoda greșită a citirii și traducerii textului, fără să folosească și alte metode de verificare a înțelegerii textului citit. În loc să explice cuvintele noi, unii profesori dictează traducerea textului, pe care elevii o învață în mod me-

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

canic. Nu este de mirare că aceşti elevi nu pot să răspundă la întrebări, nu pot să redea conţinutul textului citit, nu ştiu să construiască propoziţii; în aceste condiţii nu ne putem aştepta la îmbogăţirea bagajului de cuvinte şi la dezvoltarea la elevi a unei vorbiri corecte în limba rusă.

O altă lipsă existentă încă este aceea că mulţi profesori nu acordă atenţia cuvenită greşelilor făcute în lucrările scrise, necorectînd caietele elevilor niciodată în decursul întregului an.

Din constatările făcute reiese clar că, pentru majoritatea elevilor şi studenţilor, procesul citirii este uşor, dar în traducere ei urmăresc numai sensul general al cuvintelor, fără să adîncească cuprinsul textului. De aici se vede că nu s-a dat suficientă atenţie vocabularului.

Problema vocabularului în predarea limbii ruse în şcolile noastre are multe lipsuri din punct de vedere calitativ şi cantitativ. Deseori profesorul se mulţumeşte cu simpla traducere a cuvintelor necunoscute, rupte de vorbire, de propoziţie, şi din această cauză elevii ajung să întrebuinţeze cuvinte nepotrivite. Nu s-a introdus în şcolile de toate gradele în mod obligatoriu vocabularul pe teme. Pentru a stîrni interes din partea elevilor şi studenţilor pentru aceste vocabulare, se recomandă dezvoltarea vorbirii în legătură cu subiecte libere: povestirea unui film, descrierea unei localităţi, a subiectului unei cărţi etc.

Avînd în vedere că în institutele de învăţămînt superior studenţii îşi îndreaptă atenţia în special asupra vocabularului de specialitate, sarcina şcolilor elementare şi medii este de a da elevilor un vocabular format din fondul principal de cuvinte, precum şi cunoştinţe necesare de gramatică.

Gramatica nu trebuie predată izolat, ci numai în strînsă legătură cu vocabularul însuşit pînă atunci de elevi.

Exerciţiile întocmite pe baza vocabularului cunoscut, analiza gramaticală, atît morfologică cît şi sintactică, constituie calea cea mai justă pentru trecerea de la teorie la practică. Morfologia trebuie însuşită în mod temeinic, întrucît lipsa cunoştinţelor de morfologie duce la greşeli de vorbire, de ortografie, confuzii la vocalele neaccentuate ale cuvintelor, la terminaţiile cazurilor substantivelor şi adjectivelor, la terminaţiile conjugărilor verbale, folosirea greşită a aspectelor verbale etc. Construirea greşită a frazei în vorbirea elevilor dovedeşte însuşirea slabă a cunoştinţelor de morfologie şi sintaxă.

S'a constatat că profesorii nu urmăresc în mod consecvent fixarea cunoştinţelor corecte ale elevilor în scris şi în vorbire, evitînd să îndrepte greşelile elevilor în vorbire şi necorectînd greşelile în scris cu toată atenţia necesară.

S'a constatat de asemenea neglijarea scrierii propriu-zise, adică a conturării corecte a literelor. Profesorii de limba rusă trebuie să dezvolte la elevi simţul răspunderii pentru scrisul lor, deseori foarte neglijent.

În foarte puţine şcoli s'a dat atenţia cuvenită foneticii, deşi, după cum am arătat mai sus, pronunţarea şi accentul în studiul limbii ruse au o mare importanţă. Tineretul asimilează uşor pronunţarea unei limbi pe care o învaţă cu interes,

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

dar pentru aceasta pronunţarea şi accentul trebuie urmărite din primul an al studiului limbii ruse, fiindcă elevul nelămurit suficient în această direcţie se obişnuieşte cu pronunţarea greşită, considerînd-o bună.

Multe exerciţii de pronunţare a consoanei «л», de nesonorizare a lui «с» urmat de «в», de pronunţare tare a consoanelor «ж» şi «ш», de înmuiere a consoanelor înaintea vocalei «е» etc. vor ajuta pe elevi să pronunţe corect cuvintele ruseşti.

Deoarece în limba rusă accentul cuvintelor este mobil, este necesar ca elevii să fie obişnuiţi, la întocmirea vocabularelor, să pună accentele în cuvintele scrise, iar în prima etapă a studierii limbii ruse cartea trebuie să fie prevăzută cu litere accentuate.

Pronunţarea joacă un rol important şi în legătură cu ortografia, întrucît numai prin însuşirea regulilor fonetice se poate explica deosebirea existentă între sunet şi literă.

Lipsuri se găsesc şi în manualele existente de limba rusă. Astfel, o lipsă generală a manualelor actuale este aceea că textele cuprind deseori cuvinte la forme gramaticale necunoscute încă de elevi în momentul citirii textului respectiv.

În învăţămîntul elementar, manualul de clasa a IV-a este potrivit, dar multe texte şi poezii ar putea să aibă un conţinut mai puţin copilăros. O greşeală gravă o constituie însă trecerea bruscă de la manualul de clasa a IV-a la cel de clasa a V-a: în manualul de clasa a V-a este introdusă de la început terminologia gramaticală în limba rusă, deşi în clasa a IV-a elevii n-au căpătat deprinderi gramaticale decît pe calea practicii. Materialul gramatical în limba rusă nu poate anticipa cunoştinţele gramaticale în limba maternă, încît introducerea terminologiei ruse trebuie făcută în aşa fel ca ea să corespundă cunoştinţelor gramaticale în limba maternă. Pentru clasa a VI-a manualul este potrivit şi este însuşit uşor de elevi.

În învăţămîntul mediu se simte nevoia ca fiecare clasă să aibă un manual corespunzător, iar în şcolile medii tehnice, în şcolile profesionale şi în şcolile speciale de 2 ani manualele să fie adaptate specificului gradului de învăţămînt.

În institutele de învăţămînt superior, unde lipsesc manuale corespunzătoare, este nevoie de manuale speciale, potrivite nivelului studenţilor. În momentul de faţă, în multe şcoli superioare sînt folosite texte tehnice de specialitate, extrase de către profesori şi scrise pe tablă în cursul seminariilor; acest procedeu cere însă prea mult timp şi îngreuiază studierea textelor, deoarece ele sînt deseori copiate cu greşeli.

Examinarea situaţiei actuale arată că în centrul atenţiei organelor învăţămîntului public şi superior trebuie să stea problema pregătirii şi ridicării calificării profesionale a profesorilor de limba rusă.

În această privinţă este absolut necesară cuprinderea la studiile fără frecvenţă de la Institutul «Maxim Gorki» a tuturor cadrelor necalificate utilizate încă în învăţămînt.

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)

În cursul anului şcolar trebuie să se organizeze o muncă sistematică pentru ridicarea nivelului predării limbii ruse în şcoală. Profesorii de limba rusă au nevoie de un ajutor metodic permanent şi concret în legătură cu pregătirea lecţiilor pe teme (pornind dela manualele existente în şcoli), cu întocmirea planurilor de lecţii pentru diferite clase şi cu confruntarea elementelor limbii ruse cu limba maternă a elevilor.

Cu ajutorul îndrumătoarelor metodice elaborate de Ministerul Învăţământului prin frecventarea cursurilor fără frecvenţă dela Institutul pedagogic «Maxim Gorki» de către profesorii necalificaţi, prin audierea conferinţelor de specialitate de către profesorii din învăţământul mediu, se va putea îmbunătăţi învăţământul limbii ruse în şcoli.

Pentru lichidarea lipsurilor existente îndeosebi în ceea ce priveşte lipsa legăturii necesare dintre teorie şi practică, trebuie să se stabilească de la începutul anului şcolar o proporţie justă între lucrările teoretice şi practice la gramatică şi ortografie şi trebuie folosită pe o scară mult mai largă analiza gramaticală.

Este necesară o legătură permanentă între catedrele de limba rusă şi cele de limbă maternă. Pentru ca explicarea fenomenelor gramaticale ale limbii ruse să fie sprijinită de cunoştinţele de limba maternă ale elevului, trebuie să se facă o continuă comparaţie între aceste două limbi, să se arate asemănările şi deosebirile dintre ele. Profesorii de limba rusă trebuie să insiste asupra specificului gramaticii fiecărei limbi. Orice chestiune gramaticală greu înţeleasă de elevi trebuie să fie explicată şi în limba maternă a elevului, ca de exemplu întrebuinţarea unor prepoziţii: *у*, *к*, *в*, *из* şi *с*.

Temele pentru acasă ale elevilor trebuie riguros controlate, ţinîndu-se evidenţa greşelilor făcute de elevi.

De asemenea trebuie depusă o muncă permanentă pentru dezvoltarea sistematică a vocabularului elevilor şi pentru deprinderea lor cu pronunţarea corectă a cuvintelor învăţate.

În ceea ce priveşte învăţământul superior, este necesar ca munca individuală a studenţilor să fie mărită, studenţii fiind îndrumaţi să depună un efort mai mare în studiul lor individual. Indicarea precisă din partea M.I. a celor două obiective care stau în faţa învăţământului superior, şi anume: 1) dezvoltarea vorbirii şi 2) însuşirea terminologiei de specialitate, va contura mai uşor şi mai precis sarcinile cadrelor dela catedrele respective.

La aceasta mai adăugăm tipărirea de manuale acolo unde nu există şi îmbunătăţirea celor existente, conform indicaţiilor de mai sus.

Îndepărtînd unele greşeli şi lipsuri şi urmărind obiectivele expuse mai sus, se va putea ridica mult nivelul profesional al tuturor celor ce predau limba rusă, şi astfel se va obţine rezultatul dorit — învăţarea de către orice elev şi student a limbii ruse, mijloc de a studia ştiinţa, literatura şi tehnica cea mai înaintată din lume, ajutor preţios în munca noastră de construire a socialismului.

BDD-A10210 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 23:01:31 UTC)